

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V. S.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům se sídlem 190 00 Praha
9, Kovářská 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18. 3. 2019 č. j. OAM-5/LE-LE05-VL11-2019, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 18. 3. 2019 č. j. OAM-5/LE-LE05-VL11-2019 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou obavy z jeho bratra, který byl odsouzen za trestný čin, z povolání do armády a nasazení do válečného konfliktu, který probíhá na východě Ukrajiny, problémy kvůli jeho zemřelé matce, prarodičům a snaha o legalizaci pobytu v České republice. Tyto důvody dle žalovaného nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu ze dne 27. 3. 2019, ve které žalovanému vytýkal porušení ust. § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Současně žalovanému vytýkal porušení ust. § 14a zákona o azylu, neboť splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. V případě nuceného vycestování na Ukrajinu by musel čelit riziku napadení, popř. i fyzického útoku ze strany svého bratra. Obává se o svůj život a zdraví, neboť hrozí, že ho bratr opět napadne, což pro něj může mít fatální následky. Závěrem své žaloby odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. Azs 50/2008-62 ze dne 31. 10. 2008 a navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2019 č. j. OAM-5/LE-LE05-VL11-2019 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 1. 2019. V žádosti uvedl, že jeho matka zemřela a je pochovaná v Praze. Doma má bratra vraha, který zabil jeho babičku a nyní vyhrožuje jemu. Otec je invalida a jeho matka byla občanka Ruska, doma nejsou moc rádi. Doma jej nic nečeká a nemá tam budoucnost. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že předtím byl žalobce rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Praha, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č. j. KRPA-10617-15/ČJ-2019-000022 ze dne 5. 1. 2019 zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění. Po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl žalobce zajištěn rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 1. 2019 podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a podle odst. 5 tohoto

ustanovení byla stanovena doba trvání zajištění do 27. 4. 2019. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce mimo jiné uvedl, že nebyl nikdy politicky aktivní a o žádném politickém přesvědčení nehovořil. Jeho poslední adresa bydliště v zemi původu byla vesnice P., v Iršavském okrese, v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se jeho matka narodila v Rusku, byla učitelkou ruštiny na Ukrajině a s tím má trochu potíže. Dalším důvodem je skutečnost, že matka v České republice zemřela a je zde pohřbena v Praze. Třetím důvodem je to, že má bratra, který zabil jeho babičku a teď vyhrožuje jemu. Nechce se vrátit kvůli válce, jít na vojnu a válčit kvůli někomu, kdo kradl miliardy, a lidé nemají nic. Tady chodil do školy v ruzyňské škole v Praze. Má ještě babičku a dědu v Rusku a s tím má také trochu potíže. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 14. 2. 2019 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru vyplynulo, že žalobce opustil Ukrajinu v roce 2017 kvůli práci a kvůli dědictví, jelikož mu v České republice zemřela matka. Vycestoval také kvůli svému bratrovi, protože zavraždil jeho babičku a vyhrožoval mu. Babička, než ji zabil, napsala barák na něj a nikoli na jeho bratra. Ten mu teď vyhrožuje, aby se nevracel domů. Žalobce dále uvedl, že jeho bratr kvůli tomu „seděl ve vězení 7 let“. Na policii se neobrátil, protože to podle jeho názoru nemá cenu. K dotazu, proč by mu policie neměla pomoci, odpověděl, že mu na policii řekli, že s tím nic udělat nemůžou. Bratr mu vyhrožuje po telefonu přes tátu a tetu. Na žádnou jinou instituci se neobrátil a po obdržení víza raději odjel pryč. Opakoval, že o udělení mezinárodní ochrany žádá kvůli svému bratrovi a že nechce jít do války. Zároveň žádá kvůli matce, protože byla Ruska a byla učitelkou v ruské škole, přičemž on sám do ruské školy chodil. Jeho babička a děda jsou v Moskvě, s čímž má žalobce na Ukrajině také trochu problémy. Nadávají jim tam „Rusáci“ a opakoval, že chodil do ruské školy. Kromě toho, že měl podmínku za krádež, na Ukrajině trestně stíhán nebyl. Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu žalobce, a to Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 110372/2018-LPTP ze dne 16. 5. 2018 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a o návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí a Informace Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 14. 9. 2018 o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině, mezinárodních smlouvách, o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách.

6. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu, se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, které ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 5 téhož ustanovení ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo působení vážné újmy, zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není přechodná a cizinec k ní má přístup. Podle odst. 6 citovaného ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud

lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

7. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se udělí doplňková ochrana cizinci, která nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečně nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
8. Podle odst. 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
9. Krajský soud opětovně považuje za potřebné uvést, že přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska žalobních bodů tak, jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 27. 3. 2019. Žalobce žalovanému vytýkal porušení ust. § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, přičemž k těmto jednotlivým zákonným ustanovením pouze citoval jejich znění, aniž by jakkoliv blíže odůvodnil a konkretizoval, v čem tato porušení vůbec spatřuje. Tyto žalobní námitky tedy uvedl pouze v obecné a blíže nijak nepřezkoumatelné podobě; za této situace se jimi krajský soud nemohl ani zabývat. Nicméně krajský soud považuje za potřebné uvést, že z obsahu správního spisu nezjistil žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly porušení těchto zákonných ustanovení, naopak dle názoru soudu si žalovaný opatřil dostatek zjištění ze samotné žádosti o udělení mezinárodní ochrany, z údajů poskytnutých žalobcem k této žádosti a zejména pak podrobně provedeným pohovorem k této žádosti a vycházel ze shora citovaných zpráv o zemi jeho původu. Jedinou přezkoumatelnou žalobní námitkou v projednávané věci bylo vytýkané porušení ust. § 14a zákona o azylu žalovaným s tím, že podle názoru žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. Tuto vážnou újmu spatřoval žalobce v tom, že by v případě nuceného návratu na Ukrajinu musel čelit riziku napadení, příp. i fyzického útoku ze strany svého bratra. Žalobce se proto obává o své zdraví a život z důsledku toho, že jej bratr napadne, což pro něj může mít fatální následky. Krajský soud především poukazuje na skutečnosti, které vyplynuly ze správního spisu, a sice že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla žalobcem podaná 7. 1. 2019, přičemž na území České republiky pobýval již od roku 2017, kdy sem přicestoval kvůli řízení ve věci pozůstalosti po své zemřelé matce. V roce 2018 následně vycestoval na základě pracovního víza na krátkou dobu za prací do Maďarska a následně se vrátil do České republiky nelegálně a pobýval zde až do doby zajištění cizineckou policií z důvodu uděleného správního vyhoštění. Lze tedy souhlasit s poukazem žalovaného na to, že podal svou žádost až po dvou letech pobytu na území

České republiky a až při opětovném správním vyhoštění a následném zajištění cizineckou policií. S obavami hrozby vážné újmy, která by žalobci mohla být způsobena jeho bratrem v případě nuceného návratu na Ukrajinu, se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal tak, že „z veřejně dostupného zpravodajství informačních médií vyplývá, že příslušné ukrajinské orgány mají tendenci postihovat podobná jednání a účinně trestají podobné případy, což dokazuje žadatelovo sdělení, že policejní složky již jeho bratra dříve potrestaly a uvěznily“. Žalovanému lze v tomto směru vytknout, že nijak nekonkretizoval „veřejně dostupné zpravodajství informačních zdrojů“, nicméně tato skutečnost dle názoru krajského soudu nečiní jeho rozhodnutí nezákonným z důvodu nepřezkoumatelnosti. Součástí dostupných informací a zpráv o Ukrajině je např. Informace Ministerstva zahraničních věcí č. j. 107283/2016-LPTP ze dne 25. 7. 2016, podle níž je možno podat stížnost proti postupu příslušníků policejních orgánů či jiných orgánů státní moci. Stížnost proti postupu policejních složek lze podat u prokuratury, popř. u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku. Pokud strana, která podává stížnost, není aktivní, může se prošetření významně protáhnout. Stížnost je možno podat u okresního nebo obecního oddělení Ministerstva vnitra či k soudu. Obdobně v Informaci Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 110105/2014-LPTP ze dne 1. 8. 2014 se uvádí, že je možno proti postupu policejních složek podat stížnost u prokuratury, popř. u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku. U prokuratury lze stejně tak podat stížnost proti konání jiných orgánů státní moci. Žalobce se tedy mohl skutečně dovolávat v případě potřeby pomoci u příslušných policejních orgánů a využít k tomu určených právních prostředků. Této možnosti nevyužil a situaci řešil opuštěním Ukrajiny. Není možno jednoznačně tvrdit, že v případě návratu na Ukrajinu by mu tato pomoc byla odmítnuta či nebyla poskytnuta v potřebném rozsahu. Odkaz na závěr v žalobě citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu je v tomto směru zcela nepatřičný.

10. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 05.08.2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

